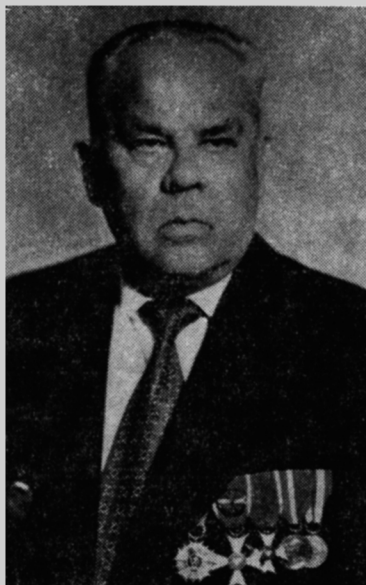

WŁODZIMIERZ ZBOROWSKI (1905—1977)

Urodził się w 1905 r. w Krakowie, w rodzinie robotnika kolejowego. Osierocony w pierwszym roku życia, wychowywany był przez dalszą rodzinę. Po uzyskaniu świadectwa czeladnika ślusarskiego, podjął pracę w Kieleckich Zakładach Mechanicznych. Polityczną działalność rozpoczął w szeregach członków Zjednoczonej Lewicy Chłopskiej „Samopomoc” w Kielcach. Po kilkakrotnych aresztowaniach udał się do Krakowa, gdzie przy pomocy KM KPP współdziałał przy organizowaniu tragarzy i pracowników firm spedycyjnych w Związku Zawodowy Transportowców. Po kolejnym aresztowaniu wyjechał na polecenie KPP do Gdyni i tu 1 marca 1936 r. objął stanowisko sekretarza Oddziału Robotników Portowych ZZT. Na przełomie lat 1935—1936 uczestniczył w czterech konferencjach przedstawicieli partii robotniczych i związków zawodowych, poświęconych praktycznej realizacji haseł jednolitego frontu walki klasowej i walki o swobody demokratyczne. Aktywnie współdziałał w tworze-

niu nowych oddziałów ZZT w firmie połowów dalekomorskich „Mewa”, w Łuszczarni Ryżu oraz Olejarni „Union”.

W okresie wzmagającego się terronu hitlerowskiego w Gdańsku, W. Zborowski, podobnie jak inni członkowie KPP, udzielał doraźnej pomocy miejscowym komunistom i antyfaszystom. Współpracował w przerzucie ochotników do brygad międzynarodowych walczących w Hiszpanii, jak też współdziałał w dostarczaniu broni, amunicji i żywności do tego kraju.

We wrześniu 1939 r. walczył na Wybrzeżu w robotniczym batalionie „Czerwonych Kosynierów”. Po opanowaniu kraju przez hitlerowców przedostał się do Związku Radzieckiego. Początkowo pracował jako ślusarz. W 1943 r., z chwilą utworzenia w ZSRR Związku Patriotów Polskich, znalazł się w jego szeregach. Wkrótce zdobył sobie ogólne uznanie i powszechny szacunek, czego dowodem było wybranie go na przewodniczącego Zarządu Okręgowego ZPP. W 1944 r. wstąpił do PPR.

Do kraju wrócił w końcu 1945 r. Przez 2 lata pełnił funkcję sekretarza Komitetu Miejskiego PPR w Gdyni, a po 1947 r. — przewodniczącego Miejskiej Rady Związków Zawodowych i Zarządu Okręgowego ZZT. Był delegatem pracowników Gdyni na Kongres Zjednoczeniowy PPR i PPS w grudniu 1948 r., na którym utworzona została Polska Zjednoczona Partia Robotnicza. W marcu 1949 r. powołany został na stanowisko Przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni. Później pracował jako dyrektor w Fabryce Wyrobów Metalowych w Rumii. Po przejściu na emeryturę pełnił obowiązki nieetatowego pracownika wydziału propagandy Komitetu Miejskiego PZPR w Gdyni. Zmarł 1 stycznia 1977 r.